

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4Tk/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011189
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119011189.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. a prísediacich Ruženy Stachovičovej a Mgr. Daniela Synaka na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 30. mája 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný

X) Ján T., XX.XX.XXXX v L. X.,
trvale bytom L. X., Ľ. E. XXXX/XX,
t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov,

X) Mário B., XX.XX.XXXX v T.,
T., ul. R. XXXX/XX,
do 30.05.2019 v Ústave na výkon väzby Leopoldov

X) Béla D., nar. XX.XX.XXXX v P. (C.),
trvale bytom T., To utca XX, C.,
občana C.,
do 30.05.2019 v Ústave na výkon väzby Leopoldov

sa uznávajú za vinných, že

obžalovaní I. T., C. B. a J. D.,

od presne nezisteného obdobia roku 2018 sa obž. I. T., C. B., J. D. a obv. T. T. (vylúčený na samostatné konanie) a ďalšie doposiaľ neustálené osoby pôsobiace na teritóriu Trnavského kraja, Nitrianskeho kraja a Maďarskej republiky spolčili za účelom získania finančného profitu z páchania trestnej činnosti založenej na tzv. „fantómovej preprave tovaru“, pričom sa minimálne v jednom prípade dopustili trestnej činnosti spočívajúcej v podvodnom vylákaní nákladu tým spôsobom, že doposiaľ neustálený páchatel', vystupujúci za spoločnosť AT P., s.r.o. so sídlom XXX XX E. C., dňa 29.10.2018 e-mailom potvrdil objednávku na prepravu šampanského spoločnosti Kuehne+Nagel Road, so sídlom 35 Boulevard De Courcerin, 77185 Longes, Francúzsko, ktorej predmetom bola preprava 33 ks paliet rôzneho druhu fľaš šampanského z Francúzska do Belgicka, následne na základe predchádzajúcej dohody medzi obvinenými T. T. a obž. I. T. si dňa 06.11.2018 obž. I. T. v poštovej schránke na adrese svojho bydliska v Nových Zámokv našiel mobilný telefón, na ktorý obvineného I. T. telefonicky kontaktoval obvinený T. T. a dával mu pokyny v súvislosti s prepravou šampanského, vysvetlil mu, že nakládka tovaru a samotná preprava tovaru sa budú robiť na rôzne doklady a evidenčné čísla kamiónu, na základe telefonického pokynu obvineného T. T. obž. I. T. si dňa 06.11.2018 zapožičal v autopožičovni DOT-RENT, s.r.o.

Lužianky, okres Nitra osobne motorové vozidlo zn. Škoda Superb Combi, bielej farby, EČ: NR XXXJD, na ktorom dňa 06.11.2018 večer spoločne s obž. C. B., odišli na základe pokynu obvineného T. T. do Prahy, kde dňa 07.11.2018 v skorých ranných hodinách na presne nezistenom parkovisku ich čakal obž. J. D., ktorý na základe pokynu obv. T. T. zabezpečil nákladné motorové vozidlo - ťahač zn. SCANIA R 420 LA, červenej farby, EC: PGP810, VIN: VLUR4X20009094818, s návesom zn. SCHWARZMOLLER, šedej farby, EČ: XZD504 a odovzdal ho obž. I. T., ktorému vysvetlil, že v kabíne kamióna sa nachádzajú doklady na dve rôzne firmy. Obž. I. T. ako vodič kamiónu odišiel s ním miesto nakládky do Francúzska, pričom počas celej doby ho doprevádzal na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Superb Combi bielej farby obž. C. B..

Dňa 08.11.2018 pred vjazdom do areálu nakládky spoločnosti Transvins Distribution so sídlom ulica 3 Avenue De New York, 51530 Pierry, Francúzsko obž. C. B. vymenil evidenčné čísla na ťahači na EČ: XSTXXXX a návese na EČ: XTXXXXX, vošiel kamiónom do areálu tejto firmy, kde naložil na kamión zn. SCANIA R 420 LA, červenej farby, VIN: VLUR4X20009094818, s návesom zn. SCHWARZMOLLER, šedej farby, 20 ks paliet s rôznymi druhmi šampanského v hodnote 90 574,76 €, ktoré podľa objednávky mal dňa 09.11.2018 doručiť do miesta vykládky - spoločnosti De Branlimg/Casino, 35 Rue Populierenlaan 8430 Middelkerke v Belgicku, no obž. I. T. potom ako odišiel s naloženým tovarom, zastavil na neďalekom presne nezistenom parkovisku, kde ho čakal obž. C. B., tu spoločne opätovne vymenili evidenčné čísla na ťahači a návese za pôvodné, obž. I. T. s kamiónom vyrazil smerom na Nemecko, Čechy a Slovensko, počas celej cesty ho na vozidle Škoda Superb Combi sprevádzal obž. C. B. s cieľom informovať obž. I. T. o prípadných policajných kontrolách, pričom dňa 09.11.2018 bolo šampanské zaistene políciou na parkovisku pri Motoreste u Janíčkov medzi obcami Sekule a Kutý. Obžalovaní už pri objednávaní prepravy a pri nakládke tovaru vedeli, že tovar do miesta určenia neprepravujú a s týmto budú disponovať podľa vlastného uváženia, čím spôsobili poškodenú spoločnosť Transvins Distribution so sídlom, ulica 3 Avenue De New York, 51530 Pierry, Francúzsko škodu vo výške 90574,76 €, spočívajúcu v hodnote prepravovaného tovaru a spoločnosti Kuehne+Nagel, s.r.o. so sídlom Polus Tower 2, Vajnorská 100/B, Bratislava škodu vo výške 1 900,- € spočívajúcu v nákladoch na prepravu zaisteného šampanského zo Slovenska do Francúzska.
teda

obžalovaní I. T., C. B. a J. D.

na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu, a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou

čím spáchali

obžalovaní I. T., C. B. a J. D.

zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno i) Trestného zákona

a za sa odsudzujú:

obžalovaný I. T.

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Trestného zákona, nezistiac okolnosti podľa § 37 Trestného zákona a § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovaný C. B.

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. a) (v časti per analogiam) Trestného zákona sa obžalovanému ukladajú aj primerané povinnosti spočívajúce v príkaze :

a) nepriblížiť sa k osobám :

- I. T., nar. XX.XX.XXXX, v L. X.,
- J. D., nar. XX.XX.XXXX v P. (C.),
- T. T., nar.: XX.XX.XXXX v T.,

na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje, s výnimkou ak budú na uvedené výslovne vyzvaný orgánmi činnými v trestnou konaní alebo súdom.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. c) a f) Trestného zákona (čiastočne per analogiam) sa obžalovanému ukladajú aj primerané povinnosti spočívajúce v zákaze :

a) stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatel'a negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine, v konkrétnom prípade s osobami :

- I. T., nar. XX.XX.XXXX, v L. X.,
- J. D., nar. XX.XX.XXXX v P. (C.),
- T. T., nar.: XX.XX.XXXX v T.,

b) kontaktu s určenými osobami v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, , v konkrétnom prípade s osobami I. T., nar. XX.XX.XXXX v L. X., J. D., nar. XX.XX.XXXX v P. (C.), T. T., nar.: XX.XX.XXXX v T.,

c) vycestovať do zahraničia bez predchádzajúceho súhlasu súdu.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona sa obžalovanému ukladajú aj primerané povinnosti spočívajúce v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd u r č u j e obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to:

- telefón značky NOKIA č. 6233,
- telefón značka NOKIA č. 1019,
- pečiatku spoločnosti „ Hedonism Wines“
- navigácia GPS, ktorá je vo vyšetrovacom spise zaznačená ako stopa číslo 2

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

obžalovaný J. D.

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. j/ a l/ Trestného zákona, nezistiac okolnosti podľa § 37 Trestného zákona a § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm.

d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsať štyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to:
- ťahač značky Scania, červená farba, VIN: VLUR4X20009094818, aj s kľúčom od ťahača
- česká mýtna jednotka, zaistená v prípravnom konaní ako stopa č. 10

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

obžalovaní I. T., C. B. a J. D.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť

1) KUEHNE + NAGEL, s. r. o., so sídlom Polus Tower 2, Vajnorská 100/B, 831 04 Bratislava, IČO: 31 339 603,

2) Transvins Distribution so sídlom, ulica 3 Avenue De New York, 51530 Pierry, Francúzsko
s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 09.05.2019 pod sp. zn. Kv 112/18/2200-54 obžalobu na obvinených (neskôr obžalovaných) I. T., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX a J. D., nar. XX.XX.XXXX pre skutok právne posúdený ako pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno i) Trestného zákona na skutkovom základe, že:

od presne nezisteného obdobia roku 2018 sa obž. I. T., C. B., J. D. a obv. T. T. (vylúčený na samostatné konanie) a ďalšie doposiaľ neustálené osoby pôsobiace na teritóriu Trnavského kraja, Nitrianskeho kraja a Maďarskej republiky spolčili za účelom získania finančného profitu z páchania trestnej činnosti založenej na tzv. „fantómovej preprave tovaru“, pričom sa minimálne v jednom prípade dopustili trestnej činnosti spočívajúcej v podvodnom vylákaní nákladu tým spôsobom, že doposiaľ neustálený páchatel', vystupujúci za spoločnosť AT TRANSPORT, s.r.o. so sídlom 952 32 Veľká Mača, dňa 29.10.2018 e-mailom potvrdil objednávku na prepravu šampanského spoločnosti Kuehne+Nagel Road, so sídlom 35 Boulevard De Courcerin, 77185 Longes, Francúzsko, ktorej predmetom bola preprava 33 ks paliet rôzneho druhu fliaš šampanského z Francúzska do Belgicka, následné na základe predchádzajúcej dohody medzi obvinenými T. T. a obž. I. T. si dňa 06.11.2018 obž. I. T. v poštovej schránke na adrese svojho bydliska v Nových Zámkov našiel mobilný telefón, na ktorý obvineného I. T. telefonicky kontaktoval obvinený T. T. a dával mu pokyny v súvislosti s prepravou šampanského, vysvetlil mu, že nakládka tovaru a samotná preprava tovaru sa budú robiť na rôzne doklady a evidenčné čísla kamiónu, na základe telefonického pokynu obvineného T. T. obž. I. T. si dňa 06.11.2018 zapožičal v autopožičovni DOT-RENT, s.r.o. Lužianky, okres Nitra osobne motorové vozidlo zn. Škoda Superb Combi, bielej farby, EČ: NR 189JD, na ktorom dňa 06.11.2018 večer spoločne s obž. C. B., odišli na základe pokynu obvineného T. T. do Prahy, kde dňa 07.11.2018 v skorých ranných hodinách na presne nezistenom parkovisku ich čakal obž. J. D., ktorý na základe pokynu obv. T. T. zabezpečil nákladné motorové vozidlo - ťahač zn. SCANIA R 420 LA, červenej farby, EC: PGP810, VIN: VLUR4X20009094818, s návesom zn. SCHWARZMOLLER, šedej farby, EČ: XZD504 a odovzdal ho obž. I. T., ktorému vysvetlil, že v kabíne kamióna sa nachádzajú doklady na dve rôzne firmy. Obž. I. T. ako vodič kamióna odišiel s ním miesto nakládky do Francúzska, pričom počas celej doby ho doprevádzal na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Superb Combi bielej farby obž. C. B..

Dňa 08.11.2018 pred vjazdom do areálu nakládky spoločnosti Transvins Distribution so sídlom ulica 3 Avenue De New York, 51530 Pierry, Francúzsko obž. C. B. vymenil evidenčné čísla na ťahači na EČ: 3ST6516 a návесе na EČ: 9T06769, vošiel kamiónom do areálu tejto firmy, kde naložil na kamión zn. SCANIA R 420 LA, červenej farby, VIN: VLUR4X20009094818, s návесom zn. SCHWARZMOLLER, šedej farby, 20 ks paliet s rôznymi druhmi šampanského v hodnote 90 574,76 €, ktoré podľa objednávky mal dňa 09.11.2018 doručiť do miesta vykládky - spoločnosti De Branlimg/Casino, 35 Rue Populierenlaan 8430 Middelkerke v Belgicku, no obž. I. T. potom ako odišiel s naloženým tovarom, zastavil na neďalekom presne nezistenom parkovisku, kde ho čakal obž. C. B., tu spoločne opätovne vymenili evidenčné čísla na ťahači a návесе za pôvodné, obž. I. T. s kamiónom vyrazil smerom na Nemecko, Čechy a Slovensko, počas celej cesty ho na vozidle Škoda Superb Combi sprevádzal obž. C. B. s cieľom informovať obž. I. T. o prípadných policajných kontrolách, pričom dňa 09.11.2018 bolo šampanské zaistene políciou na parkovisku pri Motoreste u Janičkov medzi obcami Sekule a Kutý. Obžalovaní už pri objednávaní prepravy a pri nakládke tovaru vedeli, že tovar do miesta určenia neprepravujú a s týmto budú disponovať podľa vlastného uváženia, čím spôsobili poškodenú spoločnosť Transvins Distribution so sídlom, ulica 3 Avenue De New York, 51530 Pierry, Francúzsko škodu vo výške 90574,76 €, spočívajúcu v hodnote prepravovaného tovaru a spoločnosti Kuehne+Nagel, s.r.o. so sídlom Polus Tower 2, Vajnorská 100/B, Bratislava škodu vo výške 1 900,- € spočívajúcu v nákladoch na prepravu zaisteného šampanského zo Slovenska do Francúzska.

Na hlavnom pojednávaní (dňa 30.05.2019) prokurátorka Krajskej prokuratúry predniesla text obžaloby v totožnom znení s jej rozšírením o dovetok :

„Obvinený I. T. sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Mestského súdu Bratislava zo dňa 28.07.1994, sp. zn. 1T/10/94 uznaný za vinného z trestného činu podvodu - zločinu podľa § 250 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. , za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý v zmysle § 64 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vykonal dňa 09.01.2006.“ Prokurátorka KP mala taktiež za to, že uvedený dovetok je súčasťou skutkovej vety a je potrebné ho v každom prípade považovať za súčasť skutkovej vety.

Uvedený skutok bol v texte obžaloby Krajskej prokuratúry v Trnave právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno i) Trestného zákona.

Obvinení I. T., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX a J. D., nar. XX.XX.XXXX boli vzatí do väzby uzneseniami sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Senica sp. zn. 10Tp/16/2018 zo dňa 12.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Tpo/98/2018 zo dňa 12.11.2018 (T.) a 3Tpo/99/2018 zo dňa 12.11.2018 (D.) z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (T.), podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku (B.) a podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (D.). Väzba sa obvineným započítava odo dňa obmedzenia osobnej slobody (t.j. 09.11.2018).

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 20.03.2019, sp. zn. 15Tp/27/2019 bol návrh prokurátora na zmenu dôvodov väzby zamietnutý ako oneskorene podaný (mimo iného bola konštatovaná dôvodnosť väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, ale iba ako obiter dicta rozhodnutia). Dňa 17.05.2019 rozhodol tunajší súd na neverejnom zasadnutí tak, že zmenil dôvody väzby u každého z obvinených (neskôr obžalovaných) tak, že týchto ponechal vo väzbe z dôvodov tzv. preventívnej a útekovvej väzby (§ 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku).

Po prednese obžaloby prokurátorkou na hlavnom pojednávaní (30.05.2019), ktorý prokurátorka KP doplnila v časti, ktorú považovala za súčasť skutkovej vety o text obsiahnutý vyššie, boli obžalovaní I. T., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX a J. D., nar. XX.XX.XXXX poučení (okrem poučenia o ich procesných právach - najmä v rozsahu § 121 ods. 2, § 34 ods. 1 až 3 a ods. 5 a § 259 Trestného poriadku), že môžu ku skutkom, ktoré sa im kladú za vinu, urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku.

Po tomto poučení, ako aj po poučení o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku:

- obžalovaný I. T. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 09.05.2019 pod sp. zn. Kv 112/18/2200-54,
- obžalovaný C. B. rovnako vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 09.05.2019 pod sp. zn. Kv 112/18/2200-54,
- obžalovaný J. D. taktiež vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 09.05.2019 pod sp. zn. Kv 112/18/2200-54.

*** Prijatie vyhlásenia obžalovaných o vine ***

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky obžalovaný I. T. odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe (tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku), pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná (vo väzbe k osobe obžalovaného, ktorý vinu uznal) k výrokom o treste (vrátane výroku o prepadnutí zaistených vecí), pričom o ochrannom opatrení nebolo potrebné rozhodovať a vo väzbe k náhrade škody mal súd za preukázané, že návrh je potrebné odkázať na civilný proces ako bude uvedené na inom mieste.

K osobe druhého obžalovaného (C. B.) súd postupoval obdobne - t.j. primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky obžalovaný B. odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe (tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku), pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná (vo väzbe k osobe obžalovaného ktorý vinu uznal) k výrokom o treste (vrátane výroku o prepadnutí zaistených vecí), pričom o ochrannom opatrení nebolo potrebné rozhodovať a vo väzbe k náhrade škody mal súd za preukázané, že návrh je potrebné odkázať na civilný proces ako bude uvedené na inom mieste.

K osobe tretieho obžalovaného (J. D.) súd postupoval obdobne - t.j. primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky obžalovaný D. odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe (tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku), pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná (vo väzbe k osobe obžalovaného, ktorý vinu uznal) k výrokom o treste (vrátane výroku o prepadnutí zaistených vecí), pričom o ochrannom opatrení nebolo potrebné rozhodovať a vo väzbe k náhrade škody mal súd za preukázané, že návrh je potrebné odkázať na civilný proces ako bude uvedené na inom mieste.

V kontexte doplnenia obžaloby prokurátorom KP na hlavnom pojednávaní, mal súd za preukázané, že navrhované rozšírenie pôvodne doručenej obžaloby neobsahuje údaje patriace pod sumárny pojem „skutková veta“, a preto nepredstavuje rozšírenie obžaloby tak, ako požadovala KP. Súd mal za to, že predchádzajúce odsúdenie obž. T. je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu, ale netvorí súčasť skutkovej vety. Navyše ak by súd takýto návrh akceptoval ako rozšírenie resp. doplnenie obžaloby, musel by v zmysle § 277 ods. 1 a 247 ods. 1 Trestného poriadku odročiť hlavné pojednávanie (z dôvodu zachovania zákonnej lehoty prípravy na HP, keďže by došlo k zmene zákonného podkladu na konanie - obžaloby) čo sa súdu javilo ako rozporné s princípom efektivity a to tým skôr, že išlo o väzobnú vec, ktorá musí byť riešená prednostne.

*** Výrok o treste ***

Po prijatí vyhlásenia obžalovaných bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie k výroku o treste oboznámením týchto listinných dôkazov:

- spis Mestského súdu v Bratislave, sp. zn.: 1 T 10/94;
- Uznesenie KS v Trnave sp. zn.: 3Tpo/98/2018 a sp. zn.: 3Tpo/99/2018 obe zo dňa 12.11.2018,
- odpis RT obž. I. T.,
- odpis RZ obž. C. B.,
- odpis z RP I. T.,
- odpis RP C. B.,
- podstatný obsah spisového materiálu 4Tk/2/2019,
- podstatný obsah vyšetrovacieho spisu,

Základná trestná sadzba pre obžalovaných predstavuje 3 roky až 10 rokov, v zmysle § 38 ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona a § 38 ods. 5 Trestného zákona (v prípade obž. T.), súd musel postupovať tak, že posúdil, ktorá z modifikácií trestnej sadzby má prednosť. Uvedený prepočet bol vykonaný nasledovne:

- základná sadzba trestov odňatia slobody v mesiacoch : 36 mesiacov - 120 mesiacov, (vzhľadom na neutrálny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v prípade obž. B. - t.j.: 1:1, je táto sadza aplikovateľnou v prípade odž. B.)
- pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim (§ 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona), ak poľahčujúce okolnosti prevládajú: 36 mesiacov - 92 mesiacov (táto sadzba je aplikovateľnou sadzbou pre obž. D.)
- v prípade obž. T. súd najskôr aplikoval § 38 ods. 5 Trestného zákona (78-120 mesiacov), následne § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona (78-92 mesiacov -pričom súd vychádza v zmysle § 38 ods. 8 Trestného zákona z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby
- vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vinne, mohol (ide o možnosť nie povinnosť súdu !) znížiť dolnú hranicu zvýšenej resp. zníženej trestnej sadzby o jednu tretinu - t.j.v prípade obž. B. a D. na 24 mesiacov (2 roky) a v prípade T. na 52 mesiacov (t.j. 4 roky a 4 mesiace).

Výrok o treste pre obž. T.

Nepochybne najzložitejšou právnou otázkou v predmetnej veci bolo uloženie trestu pre obžalovaného I. T.. V prospech obžalovaného svedčilo jeho správanie po spáchaní trestného činu resp. do vznesení obvinenia jeho osobe v prípravnom konaní. Obžalovaný sa od počiatku ku skutku priznal a tento (podľa názoru súdu, rešpektujúc samotné správanie obžalovaného) úprimne oľutoval, pričom svojimi výpoveďami vniesol do prípadu potrebné svetlo. Z výpovedí obžalovaného T. (čiastočne aj obž. B.) vyplynulo, že obž. T. bol „len šoférom“ nákladného automobilu, ktorý mal o priebehu skutku len obmedzenú vedomosť (hoci podľa vlastných slov mal vedomosť o zrejme trestnom charaktere konania, nemal vedomosť o rozsahu trestnej činnosti a hlavne o jej závažnosti), taktiež mal súd za preukázané, že obžalovaný trpí istou formou fyzického handicapu, ktorá sťažuje jeho uplatnenie na trhu práce (a to aj s ohľadom na trestnú minulosť obžalovaného) ako vodiča nákladného vozidla resp. iného analogického povolania.

V neprospech obžalovaného však hovorí jeho trestná minulosť - konkrétne jeho odsúdenie Mestským súdom v Bratislave, rozsudkom sp.zn.: T/10/94, ktorým bol obž. uznaný za vinného z trestného činu podvodu - zločinu podľa § 250 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý v zmysle § 64 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vykonal dňa 09.01.2006 (v predmetnej veci sa za deň vykonania chápe dátum podmieneného prepustenia, keďže sa menovaný následne osvedčil v skúšobnej dobe). Ku dňu vyhlásenia rozsudku konajúceho súdu nebolo predmetné potrestanie zahladené, hoci pri prvotnom pohľade sa zdá byť pravdepodobné, že obžalovaný na zahľadanie odsúdenia spĺňa materiálne aj formálne podmienky (tieto súd mal za preukázané aj odpisom z registra priestupkov a lustráciou v registri GP2). Súd preto skúmal, či je oprávnený posúdiť zahľadanie odsúdenia ako predbežnú otázku a teda v prípade splnenie predpokladov, neprihliadnuť na predchádzajúce odsúdenie Mestským súdom v Bratislave - v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku.

K tejto veci súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. júla 2013, sp. zn. 2 Tdo 40/2013, publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 6/2014, v zmysle ktorého :

Rozhodovanie súdu o zahladiení odsúdenia je podmienené žiadosťou odsúdeného, osôb, ktoré by mohli v prospech odsúdeného podať odvolanie alebo návrhom záujmového združenia občanov (§ 469 Tr. por.). Tým, je jednoznačne dané, že súd nerozhoduje z úradnej povinnosti (ex officio). Ak odsúdený túto možnosť nevyužije, jeho odsúdenie je v registri trestov naďalej vykazované so všetkými s tým spojenými právnymi (i morálnymi) dôsledkami. Výnimkou z uvedeného je zahladienie odsúdenia mladistvého, ktorému bol uložený trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok, dňom výkonu tohto trestu zo zákona (§ 121 ods. 1 Tr. zák.), a v ostatných prípadoch odsúdenia mladistvého na trest odňatia slobody rozhodovanie súdu o zahladiení odsúdenia aj bez návrhu, teda z úradnej povinnosti, po výkone trestu odňatia slobody (§ 121 ods. 2 Tr. zák., § 469 posledná veta Tr. por.).

S poukazom na uvedené preto súd konštatoval, že danú otázku nie je oprávnený riešiť ako otázku prejudiciálnu a obligatórne musí aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona. Vzhľadom na však na dlhší časový odstup a skutočnosť, že obžalovaný viac ako 10 rokov viedol riadny život, ako aj na skutočnosť, že vlastne obžalovaný, ktorého miera zavinenia bola v predmetnej veci podľa názoru súdu najmenšia, dostáva (hoci prioritne kvôli vlastnej trestnej minulosti) najvyšší trest, uvažoval konajúci súd intenzívne o aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom prihládol aj na ustálenú judikatúru.

R II/1967: Okolnosti, ako je dobrovoľná náhrada spôsobenej škody, úprimná ľútosť nad spáchaným trestným činom a vedenie riadneho života pred spáchaním činu, sú poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 TZ, na ktoré súd prihliadne pri výmere trestu, spravidla v rámci príslušnej trestnej sadzby. Takéto okolnosti je potrebné považovať za obvyklé a nie mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré nemôžu odôvodniť zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu. Len v prípade, ak by niektoré poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 boli tak intenzívne alebo závažné, že by výnimočne znižovali závažnosť činu, bolo by možné ich posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 40 ods. 1. Samotné priznanie sa, ľútosť nad jeho spáchaním, predchádzajúci riadny život, náhrada škody a pod. však spravidla nebude možné považovať za tak mimoriadne okolnosti, aby odôvodňovali použitie ust. § 40 TZ. (Upravené znenie).

R 3/1970: Mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, môžu spočívať aj v tom, že sa páchatel' stará o osoby, ktoré sú na jeho výživu alebo výchovu odkázané. TZ nevyžaduje, aby v takýchto prípadoch išlo o povinnosť vyplývajúcu zo zákona. Môže ísť aj o povinnosť, ktorá vyplýva z morálnych zásad spoločnosti.

R 47/1974: Vážnu chorobu páchatel'a je možné považovať za mimoriadne pomery páchatel'a odôvodňujúce uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby za predpokladu, že trest v jej rámci by bol pre páchatel'a obzvlášť problémový alebo by mal pre neho obzvlášť nepriaznivé následky. Pritom musí byť splnený aj ďalší predpoklad, teda že sa účel trestu v danom prípade dosiahne aj trestom kratšieho trvania.

Z citovanej judikatúry, ako aj interpretácie zákonnej úpravy mal súd za to, že v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona musí ísť o celkom výnimočné prípady. Uvedené ustanovenie umožňuje uloženie trestu aj tým páchatel'om, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Pomeri páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomeri môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel' sám stará o viacero osôb, ktoré sú na neho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod. Súď pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané (k tomu vid' Novocký, J.: Komentár k § 39 Trestného zákona, portál epi.sk).

Súd po zrelej úvahe dospel k názoru, že predpoklady na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona nie sú dané, keďže obžalovaný mal jednak možnosť žiadať o zahľadanie odsúdenia a to aj po spáchaní skutku, vznesení obvinenia a vzatí do väzby (po podaní obžaloby bola vec ukončená pomerne rýchlo, pričom ale obžalovaný má túto možnosť [v prípade nespokojnosti s výškou trestu] žiadať miestne príslušný súd o zahľadanie odsúdenia a v tomto smere argumentovať aj pred odvolacím súdom]). Ďalším dôvodom (okrem pasivity obžalovaného v kontexte zahľadania odsúdenia) bola skutočnosť, že obžalovaný spáchal absolútne právne totožný skutok, za aký bol odsúdený Mestským súdom v Bratislave, opäť išlo o zločin podvodu, hoci vtedy bol podvod smerovaný vo vzťahu k daňovej povinnosti (konkrétne povinnosti uhradiť daň z pridanej hodnoty) a v posudzovanej veci išlo o tzv. fantómovú prepravu tovaru; súdu tiež nedá nepodotknúť, že oba skutky súviseli aj v charaktere obžalovaným vykonávaných prác, ktorým bola kamiónová preprava. Na obranu obžalovaného, že sa skutku, za ktorý bol odsúdený Mestským súdom v Bratislave dopustil v obave o život a zdravie svoj a svojej rodiny a že konanie proti jeho osobe boli vedené ako proti ušlému nie s dôvodu obavy pred súdnym stíhaním, ale z dôvodu obavy pred spolupáchatelmi, pričom vzhľadom na uvedené nemal v zmysle vtedy platnej právnej úpravy priestor na plnú realizáciu jeho procesných práv, súd nemohol prihliadnúť (a koniec koncov ani takéto skutočnosti verifikovať, či vyhodnotiť).

V neposlednom rade, ako okolnosti proti aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona súd považoval, ak skutočnosť, že keďže obžalovaný poskytol vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, môže súd aplikovať závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 a rozhodnúť tak, že dolnú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu. Spomenutou dolnou hranicou však bude hranica trestnej sadzby zvýšená v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, pričom súbeh týchto skutočností teda umožňuje súdu znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby až na 4 roky a 4 mesiace, pričom vzhľadom na výšku výmery trestu neprichádza do úvahy podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody.

Výrok o treste pre obžalovaného B.

Obžalovaný B. sa skutkového deja, ktorým došlo k spáchaniu trestného činu dopustil jednak ako šofér sprievodného vozidla, ktorého cieľom bolo zabezpečiť prepravovanému kamiónu voľný prechod bez kontroly orgánmi polície. Obžalovaný navyše vykonával v prospech organizovanej skupiny aj iné podporné služby, telefonická koordinácia, výmena značiek za falošné a pod. Taktiež je nepochybné, že bol ako súčasť organizovanej skupiny v kontakte s obv. T. a T.. Obžalovanému muselo byť od začiatku zrejmé, že jeho činnosť smeruje k vykonaniu trestného činu, pričom na tento sa musel náležite pripraviť a jeho páchanie nebolo len krátkodobou záležitosťou. Preto nie je celkom správny záver uvedený obhajcom obžalovaného, že vykonával „len doprovod“.

Z hľadiska trestnej minulosti osoby, menovaný bol dvakrát súdne trestaný zahraničnými súdmi, pričom súd na hlavnom pojednávaní zisťoval výsluchom, o aký druh trestnej činnosti išlo (v zmysle zápisu v registri trestov išlo o trestnú činnosť analogickú s prevádzachtvom a trestnú činnosť drogového charakteru). Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že v prvom prípade bol zaplatený ako šofér na územie Talianska, kde bol zadržaný, nakoľko prevádzaná dvojica osôb nemala príslušné povolenie na pobyt a vstup na územie Talianska. V druhom prípade obžalovaný B. uviedol, že cestoval na územie Švédskeho kráľovstva za prácou a bol zastavený hliadkou polície, ktorá pod zadným sedadlom našla malé množstvo marihuany. Hoci obhajca obžalovaného spochybnil odsúdenia obžalovaného, resp. aplikovateľnosť ustanovenia § 7b ods. 2 Trestného zákona na predmetnú vec, resp. (obhajca) poukázal na rôzne právne názory na uvedenú vec a na potrebu vykonania dokazovania ohľadom spáchaných skutkov, súd má za to uvedené dôkazy by presiahli rámec účelnosti v rámci dokazovania v trestnom konaní, nehovoriac o potrebe prekladu predmetných rozhodnutí do slovenského jazyka. Súd v princípe akceptoval vyjadrenie obž. B. ohľadom skutkových okolností spáchania činu, pričom tento mal o ich existencii vedomosť, ale nemal vedomosť o ich právnej kvalifikácii (ako trestných činov). Súd sa preto musel vysporiadať z otázkou, či možno niektorý zo trestných činov, pre ktoré bol obž. B. odsúdený v zahraničí možno považovať za zločin event. za obzvlášť závažný zločin (pre účely aplikácie § 38 ods. 5 Trestného zákona), pričom dospel k záveru, že pojmy „zločin“ resp. „obzvlášť závažný zločin“ je potrebné chápať iba v rozsahu § 11 ods. 1 až 3 Trestného zákona, pre trestné činy, za ktoré bol páchatel odsúdený tuzemským súdom a teda nie aj v prípade odsúdení zahraničným súdom, minimálne nie v prípade, keď nie je preukázané, že skutok napĺňa všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného

činu, ktorý je zločinom a takto ho je potrebné chápať aj na území SR. Zjednodušene povedané, súd musel odsúdenia obžalovaného chápať ako odsúdenia za trestné činy, ktoré nie sú ani zločinnými ani obzvlášť závažnými zločinnými (teda sú vlastne minimálne v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o spornej otázke analogické s postavením prečinov).

K výške trestu súd poznamenáva, že v prípade obž. B., tento sa k veci v prípravnom konaní nevyjadroval, až po podaní obžaloby sa k spáchaniu skutku priznal. Hoci prvotné priznanie nie je v zmysle zákonnej úpravy povinne bonifikované oproti priznaniu v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní (tomu vid' napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 4To/10/2017 zo dňa 16.02.2017), resp. penalizované oproti vyhláseniu o vine uskutočnenému pri samotnom začatí trestného konania proti určitej osobe (t.j. od momentu vznesenia obvinenia), je potrebné vnímať postoj obžalovaného k trestnej veci ako celku. Súd mal za to, že obžalovaný sa priznal až v dôsledku vedomosti o existencii dostatočného množstva dôkazov proti jeho osobe, ktoré mali potrebnú kvalitu a procesného postoja ostatných obžalovaných, ktorý sa k spáchaniu skutku prihlásili už skôr - počas prípravného konania. Uvedené, aj s ohľadom na vyššie rozobratú trestnú minulosť obžalovaného, presvedčilo súd, že hoci je daná zákonná možnosť, vyplývajúca aj v zmysle záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016:

- podľa ktorého „ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu; túto možnosť (t.j. zjavne ide o možnosť nie povinnosť) súd nevyužil a uložil sice trest pri dolnej hranici trestnej sadzby, ale nie pod hranicou pôvodnej (vyhlásení obžalovaného následne zníženej) trestnej sadzby a urobil tak v zmysle zásady generálnej prevencie, nakoľko nie je úplne vylúčené, že obžalovaný bude zvažovať páchanie ďalšej trestnej činnosti a toto riziko je potrebné eliminovať uložením vyššie podmieneného trestu (t. j. vo vyššej výmere), ako aj nariadením probačného dohľadu v maximálnej dĺžke trvania a uložením povinnosti zdržať sa kontaktu s osobou spoluobžalovaných resp. pôvodne obvineného T., ktorého veci je riešená v samostatnom konaní. Navyše súd obžalovanému uložil povinnosť zdržiavať sa len na území SR, čím mal za cieľ znížiť riziko páchania trestnej činnosti v zahraničí (pričom samotné pristihnutie pri páchaní akéhokoľvek protispoločenského správania v zahraničí je automaticky dôvodom pre neosvedčenie v skúšobnej dobe. Na druhej strane je ale na mieste poskytnúť obžalovanému faktickú poslednú možnosť, ako sa vyhnúť nepodmienečnému trestu odňatia slobody (t.j. splnení podmienok, ktoré mu uložil súd). Taktiež súd uložil trest obžalovanému trest prepadnutia vecí, ktoré boli určené na spáchanie trestného činu a to vecí ktoré vlastnil, a s ktorých prepadnutí navyše aj súhlasil.

Výrok o treste pre obžalovaného D.

V prípade obžalovaného D. ide o prvotrestanca, doposiaľ súdne netrestaného, ktorý navyše nemá ani vykázané spáchanie akéhokoľvek priestupku; tento sa ku skutku priznal v priebehu prípravného konania (hoci nie na úplne prvom výsluchu po vznesení obvinenia). Obžalovaný popísal skutkový dej (čo napríklad obž. B. neurobil) a uľahčil právu orgánom činným v trestnom konaní, je preukázateľne pracovne aktívny, má rodinné zázemie a jeho pobyt vo väzbe bol pre jeho osoby podľa názoru súdu dostatočne odstrašujúci, aby sa v budúcnosti vyhýbal aj potenciálnemu rozporu so zákonom. V prípade zavinenia obž. D. ide o skutočnosť, že tento zabezpečil ťahač a nákladné vozidlo na nelegálnu činnosť iných osôb (pričom na túto činnosť mal patričné znalosti, keďže podniká práve v oblasti nákladnej cestnej dopravy). V predmetnej veci mal teda súd za to, že miera zavinenia bola najmenšia spomedzi obžalovaných. V kombinácii s relatívne pozitívnou prognózou ďalšieho správania obžalovaného, mal súd za dôvodné aplikovať závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 a rozhodnúť tak, že dolnú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu - t.j. na 2 roky a tieto odsúdenému za splnenia podmienok podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona odložila na dobu 5 rokov. K dĺžke skúšobnej doby súd dodáva, že vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti - zločin, navyše spáchaný organizovanou skupinou, považoval

súd za nevyhnutné skúmať, či účasť obžalovaného na trestnej činnosti bola ojedinelým excesom z inak riadneho života alebo „pomyselnou prvou lastovičkou“ v snahe získať profit bez ohľadu na existenciu zákonnej úpravy a trestnoprávny charakter majetkovej trestnej činnosti.

V prípade obžalovaného, v otázke určenia dĺžky skúšobnej doby súd prikročil k určeniu maximálnej skúšobnej doby, pričom probačný dohľad nebol nariadený a to najmä s ohľadom na jeho administratívnu náročnosť (v prípade maďarského štátneho príslušníka s trvalým pobytom v Maďarsku existuje možnosť tzv. cezhraničného probačného dohľadu, tento však nie je tak účelným, komplikovanejšie nariadeným a kontrolovateľným a aj finančne nákladnejším, vzhľadom na potrebu ďalších prekladom písomností). Keďže súd nezistil okolnosti hodné osobitného zreteľa, nenariadil nad obžalovaným probačný dohľad v jeho domovskom štáte.

Súd pri ukladaní trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný D. bol dotknutý majetkovou ujmu a síce uložením trestu prepadnutia vecí, zaisteného ľahača, tento súd z preventívneho dôvodu označil ako vec určenú na spáchanie trestného činu, hoci je zrejmé že zavinenie obžalovaných smeruje aj na použitie vecí, avšak dokazovanie v tomto smere súd považoval za nadbytočné, tým skôr, že obžalovaný D. s prepadnutím vecí súhlasil. V prípade prepadnutia vecí vyššej hodnoty ide o uloženie trestu nielen de iure ale predovšetkým de facto, keď obžalovaný takýto trest pociťuje ako majetkovú ujmu, ktorú je nutnú zohľadniť pri výmere zostávajúceho (iné) trestu, v tomto prípade tzv. podmiečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na splnenie zákonných podmienok (a vzhľadom na fakt, že sám obžalovaný s uložením trestu súhlasil) uložil súd trest prepadnutia vecí - ľahača zn. D., červená farba, VIN: VLUR4X20009094818 a českej mýtnej jednotky.

*** Výrok o náhrade škody ***

V priebehu prípravného konania bol spoločným splnomocneným zástupcom oboch poškodených uplatnený nárok, resp. nároky ktoré pozostávali :

- v prípade spoločnosti Transvins Distribution so sídlom, ulica 3 Avenue De New York, 51530 Pierry, Francúzsko suma vo výške 90.574,76 € titulom škody, spočívajúca v hodnote prepravovaného tovaru - prípade spoločnosti Kuehne+Nagel, s.r.o. so sídlom Polus Tower 2, Vajnorská 100/B, Bratislava škoda vo výške 1 900,- €, spočívajúca v nákladoch na prepravu zaisteného šampanského zo Slovenska do Francúzska.

Tieto nároky splnomocnený zástupca oboch spoločností uplatnil a zdôvodnil presne tak, ako už bolo uvedené vyššie. Zástupca poškodených sa hlavného pojednávania nezúčastnil, preto súd mohol o nárokoch rozhodovať iba na základe obsahu vyšetrovacieho spisu, z ktorého bolo zistené, že hodnota šampanského, ktorá bola v celom rozsahu uplatnená ako škoda (nárok spoločnosti Transvins Distribution), nie je bez ďalšieho dokazovania nesporná, keď orgánmi polície bol tovar zaistený, preto poškodený mal možnosť si tento tovar po ukončení príslušných procesných úkonov nárokovať, pričom hodnota tovaru, ktorý môže byť v takomto prípade vrátený, nemôže byť v plnom rozsahu nárokovateľná voči obžalovaným titulom náhrady škody, pričom prípadná amortizácia tovaru (ktorej existencia ani výška zo spisu nevyplývajú) musí byť exaktne vymedzená.

V prípade druhého nároku (spoločnosti Kuehne+Nagel, s.r.o.) tento je v princípe akceptovateľný, nakoľko je zrejmé, že tovar podvodne premiestnený je potrebné vrátiť do miesta určenia alebo na miesto pôvodu, avšak jeho výške je podopretá jedinou faktúrou, z ktorej nevyplývala bez ďalšieho účelnosť celého nároku (t.j. či ide len o odstránenie škody alebo aj o zhodnotenie majetku poškodeného, ktoré by predstavovalo nárok, ktorý poškodenému nemožno priznať). Navyše trestný súd mal za to, že účelnosť nákladu ako celku je potrebné vyhodnotiť rozsiahlejším dokazovaním, ktoré presahuje účelnosť trestného konania. S poukazom na uvedené preto súd oboch poškodených odkázal s ich nárokom na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.